

Extra editie
Erfgoed Magazine Enschede

november 2026

Een uitgave van de Stichting Cultureel Erfgoed Enschede

Villa de Groote Schuur

Voor dit interview zijn we naar Gerrit Kleine Snuverink gegaan.
Geen "gebruikelijke" bewoner, maar wel eigenaar van een monument die er wel degelijk de lusten en lasten van heeft.
Een ontmoeting met een bevlogen man met een groot hart voor de handel.

Hierna volgt zijn verhaal

De foto's in deze extra editie zijn van SCEE

De plek is makkelijk te vinden.
Schuin tegenover nog zo'n mooi rijksmonument genaamd "De Maere" staat aan de rand van het centrum van Enschede de statige villa "de Groote Schuur", die de luxe bezit van een aantal eigen parkeerplaatsen.

We hebben afgesproken met eigenaar Gerrit Kleine Snuverink en nadat we elkaar hartelijk hebben begroet en even hebben bijgepraat, neemt hij ons mee naar de hoofdingang van deze bijzondere villa.

Bij het naar binnen treden valt de grandeur van de indrukwekkende hal op.

Het is duidelijk dat deze indertijd zo gebouwd is om de bezoeker respect en ontzag af te dwingen.
Dat neemt niet weg dat het geheel er prachtig uitziet.

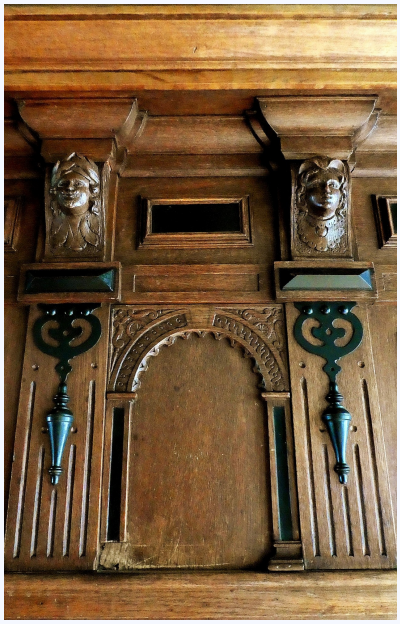

Gerrit woont niet zelf in de villa, maar is wel eigenaar van dit monumentale gebouw. Dat maakt het verhaal net even anders, maar we willen ook deze kant van het eigenaarschap belichten door een interview met hem.

Hij was tot 2010 directeur van Snuverink Twepa, maar heeft het bedrijf overgedragen aan de neven Rik en Coen Brinkman, die al jaren in dienst waren bij Snuverink Twepa.
De kinderen van Gerrit en Annemarie, Florien en Joost hadden andere interesses, toch wilde iedereen van de familie dat het bedrijf in eigen handen bleef.

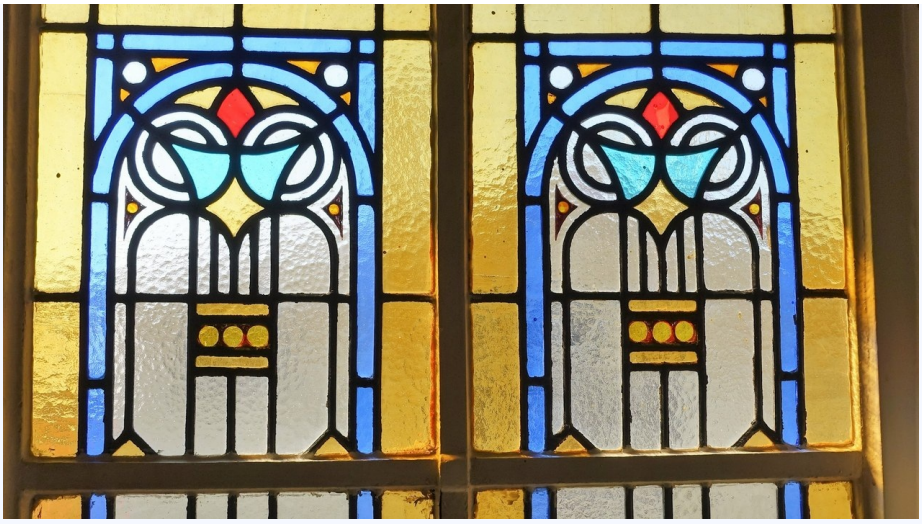
Space Winner is ook een bedrijf van Gerrit. Dit werd opgericht in het jaar 2000 en hij was met deze formule een van de eersten in Nederland. Hij had dit idee voor mini opslag gezien in de jaren ‘80 toen hij in de Verenigde Staten was.
Leuk weetje is dat de naam "Space Winner" bedacht is door zijn vrouw Annemarie.

Villa De Groote Schuur is sinds 1989 in zijn bezit en omdat Gerrit een handelsman in hart en nieren is zag hij kansen om het gebouw te verhuren als een “bedrijfsverzamelgebouw”.

Het is een rijksmonument en omdat er nog veel oude elementen aanwezig zijn vindt hij het belangrijk om deze zoveel mogelijk te bewaren of zelfs in ere te herstellen.
Toen hij de villa kocht was het een behoorlijke “bouwval” omdat er veel studenten in hadden gewoond.
Er is een lift in gemaakt en met oog voor detail heeft hij deze zo laten samenstellen dat het naadloos past in het gebouw.
Hij heeft al best veel geïnvesteerd in het gebouw met het oog op duurzaamheid en zorgt ervoor dat de goede staat van de villa behouden blijft.

Gerrit is eigenlijk vooral geïnteresseerd in Vastgoed en richt zich daar voornamelijk op, maar villa de Groote Schuur kwam toevallig in zijn blikveld en trok zijn aandacht.

Hij zag mogelijkheden voor de verhuur van de villa omdat er op dat moment veel vraag was naar kantoorruimte en op een veiling heeft hij via andere mensen de villa gekocht. Gerrit zijn vrouw Annemarie was gecharmeerd van de villa, maar vond het voor hen beiden toch wat te groot.

Samen wonen ze in een appartement op steenworp afstand van de villa en Gerrit gaat er iedere dag even naar toe om te kijken en een praatje te maken met de student van Saxion die in het souterrain een kamer huurt.

Momenteel is er een verdieping verhuurd en Gerrit vertelt dat hij eigenlijk nog meer huurder(s) zoekt die belangstelling voor deze monumentale villa hebben.
Zo heeft hij het plan opgevat om op de bovenste verdieping een of twee appartementen te maken, maar de gemeente is niet erg voor bewoning van de Villa. Wel op de benedenverdieping maar niet op de etages.
Hij neemt ons mee via een indrukwekkend trappenhuis en laat zien waar vroeger de keuken heeft gezeten.

Met enige spijt in zijn stem vertelt hij dat hij het nog altijd jammer vindt dat hij de originele keuken eruit heeft laten halen vanwege de hele slechte staat.
De originele tegels in de badkamer zien er prachtig uit en de glas-in-loodramen die het trappenhuis een aangename sfeer geven.

Ook zit er een schitterende bibliotheek in met warme houten lambrisering en een prachtige grote schouw.
Zo vertelt hij nog een bijzonder weetje over de leuningen in het trappenhuis.
Daar waar de dames en heren des huizes kwamen waren de trapleuningen van het mooiste eikenhout gemaakt.
Waar de verdiepingen voor het personeel waren, zijn de leuningen van grenenhout gemaakt, het was immers niet nodig om daar meer geld aan uit te geven dan nodig was.

Daarna vragen we hem of hij weet waar de naam “De Groote schuur” vandaan komt. Helemaal precies weet hij dit niet, maar dit blijkt verder de geschiedenis in te gaan en wel naar Zuid-Afrika.
De familie Blijdenstein heeft deze monumentale villa laten bouwen in 1910.
Zij hadden toen textielfabrieken en in Zuid-Afrika zat ook veel textielindustrie en vermoedelijk is dat de link naar de naam De Groote Schuur.

We praten er samen nog over door en we opperen het idee dat de naam een bescheiden onderkomen suggereert en dat als men vroeger de Villa in het zicht kreeg, het indrukwekkende beeld van een zeer welgestelde familie Blijdenstein bevestigd kreeg.

Op de vraag of hij het interview wat persoonlijker zou willen maken antwoordt hij dat het voor hem niet per se hoeft.

Gerrit is een bescheiden man die het liever over andere zaken heeft dan over zijn persoon.
Hij is heel sociaal, goed voor de mensen die het nodig hebben en heeft daar een groot hart voor.

Hij is erg gesteld op zijn privacy en houdt er niet van om op de voorgrond te treden.
Wel vertelt hij dat hij toespraken en lezingen houdt, maar die zijn dan gericht op het zakendoen en hoe je dat dan zou kunnen doen.

Toch is hij heel toegankelijk en laat hij tijdens ons gesprek wel degelijk persoonlijke zaken los, maar met de kanttekening dat dit niet in de extra editie hoeft te staan.
Vanzelfsprekend respecteren wij zijn wens, maar proberen toch een beeld van hem als mens te schetsen.

Gerrit is eigenlijk een einzelgänger in zijn handelspraktijken, maar heeft een zeer groot netwerk om zich heen gebouwd en weet voor diverse projecten de juiste mensen te benaderen. Zo is hij regelmatig met van alles bezig en dat is de mens Gerrit ten voeten uit.

Hierop verlaten we de villa en vragen hem om nog even te poseren voor de ingang van villa de Groote Schuur waar hij gewillig gehoor aan geeft.
Het was bijzonder om dit interview te hebben met Gerrit Kleine Snuverink, eigenaar van een monument, maar met een andere invalshoek.

Auteur: Sonja Bos-Smit

COLOFON

Het Erfgoed Magazine Enschede is een uitgave van de Stichting Cultureel Erfgoed Enschede

Redactieadres:
Stichting Cultureel Erfgoed Enschede
info@cultureelerfgoedenschede.nl

Redactie: John Nijhuis en Sonja Bos-Smit

Bankrelatie:
NL87 INGB 0006 9973 92 t.n.v. Stichting Cultureel Erfgoed Enschede

Disclaimer
-Ondanks aan de samenstelling van dit magazine bestede zorg kan de redactie geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de onvolledigheid of onjuistheid hiervan.

-Het lukt ons niet altijd om de rechthebbende auteur(s) van foto's te achterhalen. Mocht je van mening zijn dat je rechthebbende bent van een foto in dit Magazine, stuur dan een mail naar: info@cultureelerfgoedenschede.nl

Heb je dit Magazine doorgestuurd gekregen en wil je deze ook zelf ontvangen? Aanmelden kan via de homepage van onze website

---

Stichting Cultureel Erfgoed Enschede
info@cultureelerfgoedenschede.nl

Facebook Website

Deze e-mail is verstuurd aan {{email}}. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich hier afmelden. • U kunt ook uw gegevens inzien en wijzigen. • Voor een goede ontvangst voegt u info@cultureelerfgoedenschede.nl toe aan uw adresboek.

Laposta